

Ministrování s Ferdou Kuliferdou

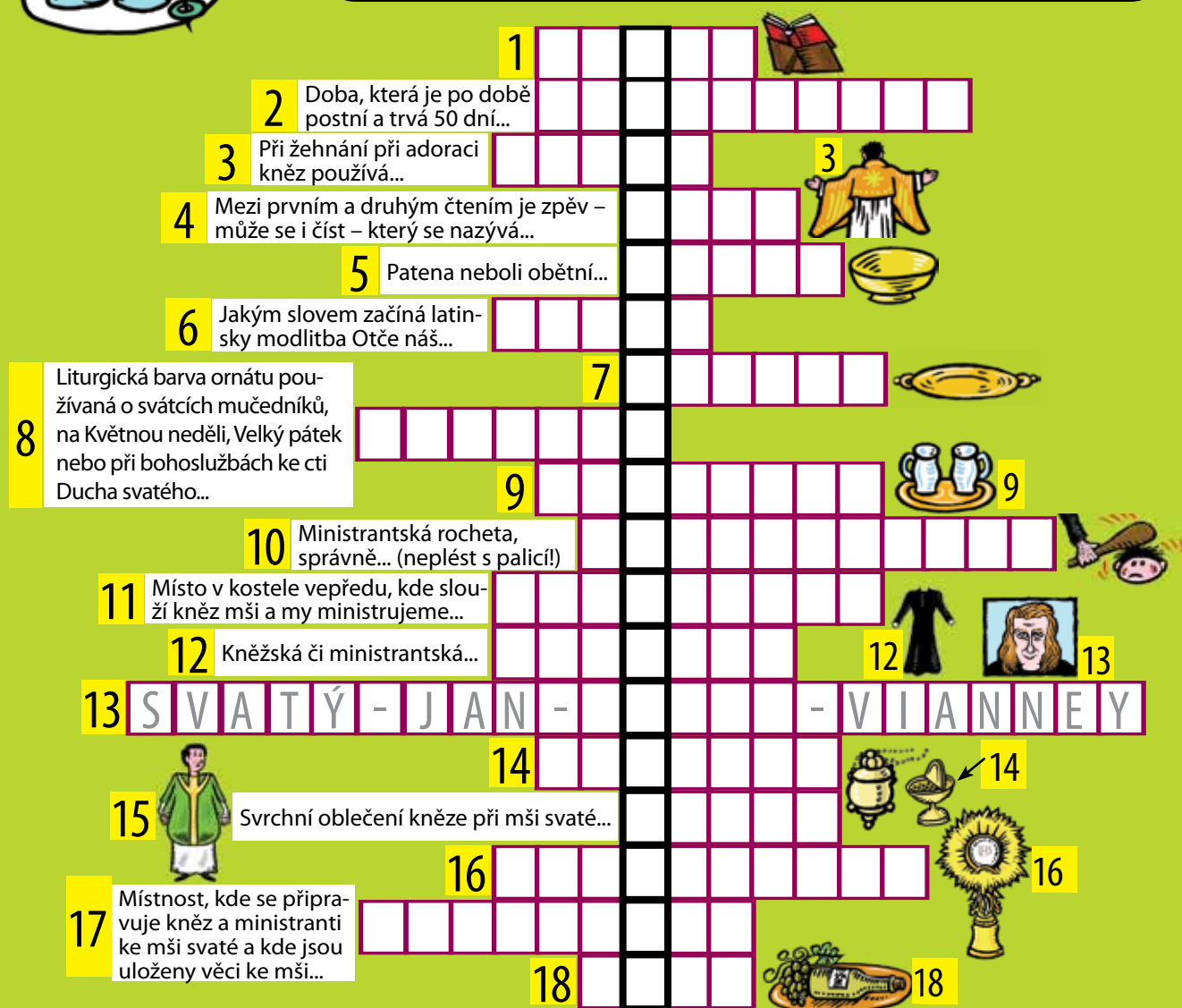
napsal Jan Lukeš
nakreslil Jiří Vančura

KŘÍŽOVKA

Ahoj kamarádi, nejen od lyží, ale hlavně od oltáře:-)! Doufám, že jste zdraví a užíváte zimy! Ministrování je náročné řemeslo. Zapamatovat si všechny pomůcky ke mši svaté není jednoduché, ale jelikož ministranti jsou borci, tak je nic náročného nezastaví. Zkuste vyplnit křížovku.

Hodně sil a příjemnou zábavu!

Správné řešení najdete na str. 17.

Milí a drazí kolegové, doufám, že to pro vás byla hračka. A jedna bonusová otázka: jak se jmenuje tato velikonoční svíce?

Váš

Ferdou Kuliferda

PATRON STUDENTŮ

Každý rok v březnu – tři měsíce před zkouškami na vysokých školách putují tisíce studentů z italských regionů Abruzzi a Marche ke hrobu svatého Gabriela Possentiho (1838–1862), který se nachází v městě Teramo, aby se zde modlili za zdárné ukončení školního roku.

V čem je ještě dnes tento světec tak aktuální, že na něj studenti po více než sto padesáti letech od jeho úmrtí stále pamatují? Za svatého byl prohlášen papežem Benediktem XV. již v roce 1920, zároveň jej tento papež ustanovil patronem mladých. To by ještě pravděpodobně k popularitě mezi mladými nestačilo. Jeho životní příběh nám toto papežovo rozhodnutí jistě více osvětlí.

František Possenti (Gabriel je jeho řádové jméno) se narodil 1. března 1838 v Assisi jako jedenácté ze třinácti dětí matky Anežky, jejíž předkové byli šlechtici, a otce Santeho, jenž byl ve městě starostou. Jak vidíme, předpoklady pro zářnou kariéru zde byly. František miloval společenský život, divadlo, tanec a lov. Byl to hezký mladík, o něhož se dívky přetahovaly. Nepřipomíná nám to jiného Františka, který v Assisi žil před cca 650 lety? A podobně jako slavný zakladatel františkánů také František Possenti prožil osudové duchovní obrácení. Nebylo však tak okamžité a radikální, neboť mladý student byl

vychováván ve víře, předtím již čtyřikrát Bohu slíbil, že vstoupí do kláštera, ale ve víru světských radovánek na to vždy nějak pozapomněl. Jednou však při účasti na mariánské pobožnosti měl pocit, že nebeská Matka na něj pohlédla a jako by mu domlouvala: „Františku, svět není pro tebe, jdi do kláštera!“ Tehdy zvítězila milost a on do

konce života na tu chvíli vzpomínal. Brzy nato František tajně vstoupil do řádu passionistů v Morovalle, kde přijal řádové jméno Gabriel od Panny Marie Bolestné. Kromě obvyklých slibů čistoty, chudoby a poslušnosti skládají passionisté slib, že budou zvláštním způsobem uctívat Ježíšovo utrpení a šířit k němu úctu mezi lidmi. Sám jednou svému otci napsal: „Nemohu ani popsat spokojenost a radost, kterou cítím mezi těmito zdmi. Čtvrthodiny před obrazem Panny Marie, naší Těšitelky, nezaměnil bych s rokem plným světských radovánek.“ Vypráví se, že když mluvil o Panně Marii Bolestné, bylo to, jako by hořel. Říkal, že věří v to, že všechny milosti, které nám Bůh dává, procházejí skrze Mariinu ruce a že nikdo se nedostane do nebe než přes ni, protože Ona je nebeskou bránou. Nadšením a hlubokou úctou dokázal nakazit mnoho lidí. Zároveň ve vesnici vyučoval děti katechismu, přičemž dokončoval teologická a filozofická studia. Nižší svěcení přijal v roce 1861. Ke komu cítil náklonnost, tomu se hleděl vyhnout, ke

komu odpor, k tomu se snažil být co nejklasickější. Nikoho nesoudil, stále prožíval Boží přítomnost a toužil být ustavičnou obětí na oltáři své Bolestné Matky. Jeho duchovní vůdce o něm napsal: „Shledával jsem u něho vždy takovou snahu po pokání, že by si byl v krátké době zničil zdraví, kdybych ho nemírnil.“ Brzy však stejně začal trpět celkovým vysílením, protože se u něj objevily příznaky tuberkulózy. Dokonce prý po nemoci toužil, protože chtěl takto snáze dosáhnout dokonalosti. Jeho životopisci o něm píší, že Gabrielova mimořádnost tkvěla v tom, že dokázal všední den žít mimořádně jako ten, kdo nadevše miluje Boha, kříž a Bolestnou Pannu Marii. Podle jeho duchovního vůdce tento mladý světec „pracoval srdcem“. Gabriel zemřel na tuberkulózu 27. února 1862 v passionistickém klášteře v Isola del Gran Sasso. Tento mladý mnich byl hledajícím člověkem. Hledal nejvyšší štěstí, hledal pravou životní radost - a té se mu dostalo v Bohu a v Panně Marii. Tím je podobný mnoha mladým lidem v dnešní době, kteří také upřímně hledají štěstí, pravdivost, ryznost, radost, která nepřestává.

Petr Janšta

Zdroje:
SCHAUBER, V., SCHINDLER, H. M. Rok se svatými. 2. vyd. Kostelní Vydří: Karmelitánské nakladatelství, 1997. 702 s.
ISBN 80-7192-304-4.
<http://passionisten.de/selige-und-heilige/gabriel-possenti/>
<http://catholica.cz/?id=636>
http://www.kathpedia.com/index.php?title=Gabriel_Possenti

